

ascultând şuierăturile pitpalacului

Anisoara Iordache

linii de tren
intersectează orizontul...
ascultând
şuierăturile pitpalacului,
mă scufund în oglinzile mişcătoare
ale arşiței.

largi căderi de aripi în
potirul albastru al
păpălăului...
pe nisipuri jilave,
aud
scârțăitul pașilor,
la nașterea versurilor.

cer plimburiu
peste această parte
a orașului...
prometeu,
încă se joacă cu tehnologia-
miros
floarea aducerii-aminte.

țânțarii-tigru
mișună prin parcuri;
alergând pe trotinete,
copiii zăresc doar
spiriduși hazlii ;
eu închid fereastra
imaginației.

tot mai vezi
câte-un parastas vesel;
brățările stay-at-home
se vând pe nimic;
legea-i cameleonică,
să nu irite țigănia;
prinsă de friguri, sughit.

și prin coclauri
au înflorit
cârciumăresele;
fapta gândului bun

îmbracă
o strălucitoare haină verde-gălbuie;
venim din lumină, la viață.

câteva pete de cerneală
restructurează
nimicul;
cele tari și cele slabe
unesc
al treilea cer
cu muntele Tabor.

acul pick-upului
se mișcă-n gol;
sărmanul saxofonist
încearcă-n zadar,
să-nmoaie piatra;
bătăile inimii
sunt pașii focului viu.